

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **A. M.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha, **za účasti:** I) B. N., II) M. N., III) T. N. a IV) nezl. M. N., všichni zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2026, č. j. 16 A 32/2024-54, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 19. 6. 2024, č. j. MV-78281-4/SO-2024.
- II. Žalobci **se ukládá**, aby zaplatil ve lhůtě **3 (tři) dnů** od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, znění pozdějších předpisů) za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví, který činí podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků částku

1 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku, kterým Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 6. 2024, č. j. MV-78281-4/SO-2024. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítlá odvolání stěžovatele proti usnesení Ministerstva vnitra ze dne 12. 4. 2024, č. j. OAM-9262-5/TP-2024, kterým prvostupňový správní orgán podle § 169r odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České

republiky zastavil řízení o žádosti stěžovatele o vydání povolení k trvalému pobytu na území ČR, neboť v den podání žádosti žalobce pobýval na území ČR na základě výjezdního příkazu.

[2] Společně s kasační stížností podal stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel uvedl, že v opačném případě to pro něj bude znamenat nutnost vycestovat z České republiky před ukončením řízení o kasační stížnosti. Jeho případný úspěch by tak mohl být pouze akademický. Odkázal na vysokou míru integrace jeho rodiny v České republice, přičemž v případě nuceného vycestování by od ní byl oddělen, čímž by došlo k zásahu do jeho práva na soukromý a rodinný život. Současně stěžovatel poukázal na obavy z pronásledování osobami napojenými na politickou reprezentaci v zemi původu. Tato obava je ještě podpořena jeho konverzí ke křesťanství, přičemž v zemi původu jsou konvertité terčem všeobecného odsouzení a hrozí jim až trest smrti. Závěrem uvedl, že trpí poruchou intelektu a dalšími psychickými problémy a je odkázán na podporu a péči rodiny. Přiznání odkladného účinku negativně nezasáhne do práv třetích osob a nelze ani říct, že by narušovalo důležitý veřejný zájem.

[3] Žalovaná navrhla, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Obava z pronásledování je podle ní vyloučena neúspěchem stěžovatele v řízení o jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Tvrzenou konverzi ke křesťanství stěžovatel ničím nedoložil. Možnost hájit svá práva má stěžovatel rovněž zaručenu prostřednictvím jeho zmocněného zástupce (advokáta).

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost ze zákona odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se přiměřeně užije § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce, resp. stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Povinnost tvrdit vznik újmy má stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje, a uvést její intenzitu (viz např. usnesení zdejšího soudu ze dne 20. 6. 2019, č. j. 1 As 171/2019-48).

[5] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[6] Po zhodnocení okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

pokračování

[7] Nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, představuje ve stěžovatelově případě především to, že by musel opustit území České republiky v situaci, kdy je s ohledem na svůj intelekt a psychologické problémy částečně odkázán na péči a podporu rodiny. Svůj stav osvědčil prostřednictvím zprávy z psychologického vyšetření, ze které vyplývá, že jeho intelektový potenciál je na úrovni poruchy intelektu a jeho mentální věk neodpovídá věku chronologickému. Jakkoliv je tato zpráva poněkud staršího data (9. 5. 2022), nic nenasvědčuje tomu, že by se jeho stav v mezidobí změnil. Oddělení stěžovatele od rodiny proto v jeho případě představuje významnou újmu samo o sobě, nehledě na narušení jeho rodinných vazeb, ke kterému by došlo i v případě, že by nebylo uvedené diagnózy. V této souvislosti Nejvyšší správní soud uvádí, že rodina stěžovatele (zde v postavení osob zúčastněných na řízení) rovněž žádala o trvalý pobyt na území České republiky za obdobných okolností jako stěžovatel. Toto řízení však dosud nebylo ukončeno (NSS je z úřední činnosti známo, že rozsudkem městského soudu ze dne 22. 1. 2026, č. j. 19 A 31/2024-120, byla zrušena rozhodnutí žalované týkající se právě 3 ze 4 osob zúčastněných na řízení a kasační stížnost proti tomuto rozsudku podána nebyla). Z pohledu Nejvyššího správního soudu tudíž stěžovateli hrozí dostatečně intenzivní újma, aby bylo možno kasační stížnosti přiznat odkladný účinek.

[8] Naproti tomu nelze z řízení před žalovanou, městským soudem ani z jiných okolností dovodit, že by přiznání odkladného účinku mělo způsobit jakoukoliv újmu jiným osobám. Lze proto dojít k závěru, že by újma hrozící stěžovateli v důsledku rozhodnutí městského soudu a žalované byla nepoměrně větší než možná újma hrozící jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[9] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s., podle níž přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem, a má ji rovněž za splněnou. Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by se stěžovatel na území České republiky dopouštěl trestné činnosti. Ani žalovaná ve svém vyjádření neuvedla, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v posuzovaném případě mělo být v rozporu s jakýmkoliv důležitým veřejným zájmem. Lze tedy uzavřít, že podmínka absence rozporu s důležitým veřejným zájmem je splněna.

[10] Na základě shora uvedeného Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 a 3 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Je však třeba uvést, že městský soud v předcházejícím řízení zamítl návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku žaloby. Přiznání odkladného účinku pouze vůči rozsudku městského soudu by tedy za dané situace nemohlo vést k odložení účinků rozhodnutí žalované po dobu trvání řízení o kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud vymezil rozsah odkladného účinku tak, že jeho přiznáním se pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti přímo účinky rozhodnutí žalované.

[11] Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá způsob rozhodnutí o kasační stížnosti.

[12] Pokud jde o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku (výrok II.), vycházel soud ze závěrů usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS,

zejm. bodu [23], podle něhož tato povinnost vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Proto je soud ve správním soudnictví v usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku současně povinen výrokem uložit povinnost zaplatit poplatek za tento návrh, a to ve výši 1 000 Kč podle položky 20 sazebníku poplatků. Tento soudní poplatek je splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

[13] Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 1050510726.

Poučení:

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

Nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude **vymáhán** (§ 8 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, znění pozdějších předpisů).

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 25. června 2026

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu